

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.62/2021/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. évi március hó 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A szexuális erőszak bűntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 11.B.362/2020/20. számú, 2021. január 15. napján kihirdetett ítéletét helybenhagyja.

A vádlott tartózkodási helye a Bv. intézet

Az eljárás során lefoglalt, bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatti lányka fehérneműt Bj.1075/2020., a 2. és 3. sorszám alatti papírlapot és füzetet a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj.1033/2020. számon bevételre.

A vádlott által az elsőfokú ítéletét kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 34.800,- (harmincnégyezer-nyolcszáz) forint, melyet a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 24.B.362/2020/20. számú, 2021. január 15. napján kelt ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 197.§ (1) bekezdésébe ütköző és

a (3) bekezdés b.) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés a.) ab.) pontja szerint minősülő szexuális erőszak büntetében, és a Btk. 345.§-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért őt mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 13 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá végleges hatállyal eltiltotta bármely olyan foglalkozás gyakorlásától, vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyásolási viszonyban áll. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, a Fővárosi Törvényszék 14.B.287/2016/22. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette, a letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében.

[3] A védő fellebbezésének indokolásában előadta, hogy csak enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, így a felülbírálat terjedelme korlátozott. Álláspontja szerint a bíróság nem vette kellő nyomatékkal figyelembe a vádlott beismerő vallomását. A vádlottat őszinte szégyenérzet gyötri, kislánya és volt élettársa megbocsátását kéri. A büntetés-végrehajtás kereti között szakember segítségét kérte egyénileg és a terápiás részlegen történő részvétel formájában is. Mindezek alapján a büntetési célok rövidebb tartanú szabadságvesztéssel is biztosíthatók, melyre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának mérséklését kérte.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 126/2021/4. számú átiratában előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 499.§ (2) bekezdésében írt határidőt túllépve tartotta meg az előkészítő ülést, de ez nem akadály a másodfokú eljárásnak, ezen kívül az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[5] A tényállást alapvetően a váddal egyezően állapította meg, elírás folytán ugyanakkor pontatlan rögzítette az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontját.

[6] A személyi körülmények álláspontja szerint a Be. 592.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján részben megalapozatlanok. Ennek kapcsán rögzítendő a vádlott elmeállapotára és személyiségére vonatkozó szakértői megállapítások, továbbá, hogy korábbi büntetése során a büntetés-végrehajtási intézetben csoport pszichoterápiára járt cselekménye okainak feltárása és következményeinek feldolgozása érdekében Jelen fogva tartása alatt pedig részt vett egy foglalkozás-sorozaton, mely a bűnmegelőzést segíti elő.

[7] Indoklási kötelezettségének a törvényszék a Be. 562.§ (2) és (4) bekezdésének figyelembevételével tett eleget, a vádlott bűnösségét a Be. 565. § (1) bekezdés figyelembevételével rögzítette, cselekményeinek minősítése törvényes.

[8] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék kellő részletességgel feltárta.

[9] Tekintettel a súlyosító körülmények túlsúlyára, a büntetés mértékét helyesen állapította meg. Figyelemmel arra is, hogy a terhelt nem tudott élni szabadulását követően az őt körülvevő bizalommal, személyisége magában hordozza a bűnismétlés veszélyét, a büntetés enyhítése indokolatlan.

[10] Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

[11] A fentiek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a személyi rész körében egészítse ki, a történeti tényállás elírását javítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[12] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését az írásbelivel azonos tartalommal tartotta fent.

[13] A vádlott a személyi körülményeiről nyilatkozott, és elmondta, hogy őszintén megbánta a tettét. Bocsánatot kér mind a kislányától, mind egész családjától. Kiemelte, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben és szabadulása után is több alkalommal vett igénybe pszichiáteri és pszichológusi segítséget, de véleménye szerint ezek nem voltak megfelelőek, a szakemberek sem fordultak felé teljes odafigyeléssel, illetve nem is voltak kellő gyakorisággal megtartva ezek az alkalmak. Jelen letartóztatása után ugyancsak több egyéni és csoportos foglalkozáson vett részt, és be is jelentkezett a későbbiekben tartandó foglalkozásra. Mélyen hívő emberként sokat imádkozik a megbocsátásért, és gyermekeiért, családjáért, hívő zárkatársaival közös imádságokban, Biblia-olvasásban vesz részt.

[14] A fellebbezések nem alaposak.

[15] A felülbírálat terjedelmét jelen ügyben az alábbi jogszabályhelyek rögzítik: a Be. 606.§ (3) bekezdése alapján, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[16] A Be. 590. § (3) bekezdése alapján, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Az (5) bekezdésnek a Be. 606.§ (3) bekezdésével összevetve történő értelmezése alapján azonban ebben az esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja az elsőfokú bíróság eljárását, és vizsgálja azon eljárási szabályok megsértését, amelyek abszolút hatályon kívül helyezési okot képeznek, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését, és az egyszerűsített felülvizsgálat alapjául szolgáló rendelkezéseket is.

[17] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul, a beismerő vallomás tekintetében pedig nem merült fel ésszerű kétely, az elfogadásának a feltételei fennálltak.

[18] Az ítéltábla hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak.

[19] A törvényszék – az ügyészi állásponttal szemben – az előkészítő ülést is határidőben tartotta meg. Bár a Be. 499.§ (3) bekezdése alapján a bíróság az előkészítő ülést a vádirat érkezésétől számított három hónapon belül tartja, azonban a vádirat benyújtásakor hatályos a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219. § (4) bekezdése szerint ha e törvény hatálybalépésének időpontjában az ügyben előkészítő ülés tartására nem került sor, a bíróság a vádirat kézbesítésétől számított hat hónapon belül tart előkészítő ülést. Ennek a határidőnek pedig az előkészítő ülés határnapja megfelelt.

[20] A vádlott személyi körülményei nem képezik a tényállás részét, ekként az e körbe tartozó megállapítások korlátozott felülbírálat esetén is helyesbíthetők. Alappal észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott elmeállapotára és személyiségjegyeire vonatkozó megállapításokat nem tüntette fel, így a másodfokú bíróság az igazságügyi elme- és pszichológus szakértői vélemények és a terhelti nyilatkozatok alapján a terhelt személyi körülményeivel kapcsolatos megállapításokat az alábbiak szerint kiegészíti:

[21] A vádlott nem szenved és a terhére rótt cselekmény elkövetésekor sem szenvedett olyan elme- és lelkiállapotban – így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudtazavarban vagy olyan jellegű személyiségzavarban, amely kizárta vagy korlátozta volna cselekménye társadalomra veszélyességének a felismerésében vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Cselekménye hátterében gyermekek iránti szexuális vonzalma áll. A terhelt érzelmileg és pszichoszexuálisan is éretlen, egocentrikus életvezetésű, nárcisztikus és csábulékony személy, akinek belső tilalmi rendszere laza, a külvilági ingereknek és ösztöntörekvéseinek nem tud ellenállni, gátló- és elhárító mechanizmusai fejletlenek, közvetlen vágyteljesítés, gyerekes és labilis viselkedés jellemzi, felelőtlen és fegyelmezetlen cselekményekre hajlamos. Mindez a szexualitással összefüggésben is megjelenik, mely téren szintén gátlástalan, kontrollt nélkülöző magatartásformák léphetnek fel, melyben a saját örömszerzés dominál. Ezen személyiségjegyek a cselekmény elkövetését elősegítő személyiségjegyekként értékelhetők.

[22] A vádlott a büntetés-végrehajtás keretei között terápiás foglalkozáson vesz részt a fenti szakértői véleményekben részletezett, bűncselekmény elkövetését megkönnyítő személyiségjegyek kezelése érdekében.

[23] Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás a váddal egyező, pusztán az élettársi kapcsolat megszűnésére vonatkozó nyilvánvaló elírást kell a Be. 453.§ (6) bekezdése alapján javítani akként, hogy Terhelt1 és tanú1 élettársi kapcsolata helyesen 2011. április 1-jén szűnt meg.

[24] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye, a cselekmény minősítése is törvényes.

[25] Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és értékelte a büntetés kiszabása kapcsán irányadó körülményeket, és teljes mértékben egyetértett az ítéltábla azzal is, hogy a beismerő vallomás és megbánás nyomatéka nem tudja ellensúlyozni azt, hogy a vádlott különös visszaesőként, ugyanezen sértett sérelmére, hasonló bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság tartama alatt, néhány hónappal a szabadulását követően, előre kitervelt, fondorlatos módon követte el a bűncselekményt, mely elkövetési folyamatban mindvégig kitartott szándéka mellett, a hamis okirat elkészítésétől a lakásába tartó úton át nem tört meg a szándéka a bűncselekmény elkövetésére. E körülmények mellett – különös figyelemmel arra, hogy a vádlott korábbi elítélése kapcsán is részt vett terápiás foglalkozásokon, beszámítási képességében pedig nem korlátozott – a jelenleg is tanúsított megbánása, további terápiás foglalkozásokon való részvétele további enyhítést nem indokol.

[26] A vádlottal szemben a Btk. 89.§ (1) bekezdésében írt, különös visszaesőkre vonatkozó büntetékiszabási elvek alapján került sor a szabadságvesztés kiszabására, és így megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a középérték alatti, annak enyhítésére, a hivatkozott terhelti magatartásra és a személyi körülmények körében rögzített személyiségjegyekre figyelemmel sem volt indok.

[27] A vádlott mind az előélete, mind az elkövetett bűncselekmény jellege folytán méltatlan a közügyekben való részvételre, így az ettől való eltiltás törvényes, tartalma arányos.

[28] A törvény kötelező rendelkezésén alapul a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás, a feltételes szabadság kizárása, és a korábbi szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetése is.

[29] Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

[30] Az ítéltábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján számította be a szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a másodfokú eljárás befejezéséig letartóztatásban töltött időt.

[31] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján jelölte meg a bűnjelek bevételezési számát, és a vádlott tartózkodási helyét.

[32] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[33] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, és annak viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2021. évi március hó 31. napján.

Dr. Szalai Géza s.k.   Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.   Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 11.B.362/2020/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.62/2021/10. számú végzésével történt helybenhagyás folytán 2021. március 31. napján jogerős.

Budapest, 2021. március 31.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke